

Hodnocení bakalářského koncertu Josefa Jarábka

Na bakalářském koncertě Josefa Jarábka, jež se uskutečnil 21. 2. 2018 v Galerii HAMU v 19:30 hodin, zazněly následující skladby: Sonáta pro klarinet a klavír č. 2 op. 120 Es dur Johannese Brahmsa, Sonatina pro klarinet a klavír Bohuslava Martinů a Sonáta Francise Poulenca pro klarinet a klavír, Sonáta pro dva klarinety téhož autora (klarinet in B - Lukáš Böhms). Na závěr zazněl klarinetový kvartet Pierra Maxe Dubois. K interpretovi večera se připojili Lukáš Böhms, Matěj Pátek a Radek Žitný.

I když měl výkon absolventa stoupající tendenci, byly bohužel některé nedostatky patrné v průběhu celého večera. Příliš lehký plátek znemožňoval hru koncentrovaným tónem od začátku koncertu. V Sonátě Francise Poulenca pro klarinet a klavír pak již ovlivňoval kvalitu a samotný ozev vrchního registru. Některé tóny vysokého registru se bohužel neozývaly s příslovečnou pravidelností, jež následně vedla ve třetí větě skladby k několika taktovému kolapsu. Bohužel za dobrou se nedá považovat ani intonace, která vykazovala značné nedostatky. Na koncertě zazněl výborný výkon klavíristy Daniela Wiesnera. Především je třeba jeho výkon vyzdvihnout v náročném Sonátě J. Brahmsa. Bohužel i souhra s komorním partnerem ze strany J. Jarábka a znalost klavírního partu, či schopnost tzv. vyhovět svému komornímu partnerovi, byť jen v rámci minimálních agogických změn, měla velké nedostatky. Změna na klarinet in A a následně klarinet basový J. Jarábkovi prospěla po všech stránkách a dá se říci, že kvalita výkonu absolventa podpořena kvalitními výkony výše zmíněných spoluhráčů byla na diametrálně vyšší úrovni.

Navrhuji hodnocení E

Bakalářská práce

Bakalářská práce nese název Proměna klarinetové hry v lidové hudbě západočeského kraje. Již po přečtení abstraktu a obsahu práce je jasné, že autor textu má nejen naprosto jasno o jeho struktuře, ale i cílech práce. Mimo příliš květnatě volených termínů v anglickém překladu abstraktu zdobení – flourish (lépe volit ornamenting), nemám zásadních námitek a práce se dá považovat určitě za přínosnou. Autor používá komparativní metodu srovnávající dobové nahrávky, dobové zápisy partitury i své transkripce dobových nahrávek za účelem popsání vývoje lidové hudby a role klarinetu na Chodsku v kombinaci se zásadním osobním vkladem praktikujícího interpreta. Zajímavé je zmínění, dle mého názoru chybně zvolené metodiky nahrávek z roku 1929, kdy byl použit „svoz“ folklórních hudebníků do Prahy a jejich vytržení z přirozeného prostředí. Dle autora textu je patrná nervozita, která, dle mého názoru, jasně ovlivňuje pořizovaný výzkumný vzorek, vytržením interpretů z přirozených životních situací při kterých se hudba používá a znemožnění přístupu hudební inspirace na kterou jsou lidoví umělci při svých hudebních produkcích zvyklí.

Navrhuji hodnocení A

MgA. Irvin Venyš Ph.D.